

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXV. Die Ivlii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXV. DIE IVLII.

P. BALTHASAR
ALVAREZ.MATTHIAS
MARIUS SCHOL.

Magnā fuit huius viri tam cum Deo quam cum hominibus loquentis efficacitas ad impe- trandum, accendendum, persuadendum. Inter sacrificandum S. Therefia vidit illum splendore coronatum. Eadem illum in eminentissimo quodam virtutis eminentissimae fastigio esse intellexit inter eos, qui tuic viuebant. In domo lauretanā Beatissima Virgo illi singularem erga S. Iosephum cultum, pietatem, vt fama est, eximiē commendauit. Ad S. Mariæ maioris imaginem, quam secum Roma allatam in tyronium sacrario collocārat, noctes totas aliquando per vigilatione sanctâ duxit. Dæmonillum iam inde ab ineunte tyrocinio turbans, quietem illi promisit, si in B. Virginis cultu relanguesceret. Remitte, inquit, tu; & ego remittam: præcipuè erga istam fœminam, quam dicunt Mariam. Sed Balthasar eō in illa percolenda exarsit flagrantiū. In B. V. imagine (quam secum gestabat semper), aspicienda, ne fœminas in quodam spectaculo aspicere cogeretur, plures horas consumpsit. Sui odiorum, & diuinus amor, quantus in eo fuerit, illius epistola, discipuli, quibus dux fuit ad sanctimoniam, luctuosa sunt documenta. Mortienti S. P. Ignatius, & Angeli adfuere ut fama est, lectulo circumfusi. Plura de illo in vita ad annum 1580.

Ingolstadij Philosophiae operam Germanus Lanperg^z 15. Iulij 1581. Soc. 4. B. V.

In auanti Matthiæ, in horo stellæ quædam visæ; ac penes illarum vnam Virgo Deipara radiis & ipsa vndeque collucens materno vultu in Matthiam iucundè amanterque conuerso. Post paulò. xger Landspergam mis- sus, ibi eō, vt spes est, abiit quod illum stella, quoque Virgo Regina stellaru- rum, & cœli, vultu illo amabili præmonens, inuitārat.

P. MARTINVS
BENEDICTVS.

Quicquid illi dabatur in mandatis Moravus Pragæ 15. Iulij 1649. securus erat superior, nullâ eius curæ parte sibi retentâ. De se abiectè sen- tiebat: idque non obscuris argumen- tis ita testabatur, vt verè illius lin- guam & vultum ab humili eius corde non dissentire indubitatum esset. Ad singulas horas ignea quædam suspiria vibrabat in cœlum, & habebat id pro egregia internæ flammæ alendæ in- dustria, neruoque rerum religiosè, ac benè agendarum. Heroicæ peste labo- rantium adiuuandorum palestræ se- mel superstes, in eadem iterum aditâ cecidit felix victima charitatis. Plura de illo dixi in albo Heroum.

Sing. horia.
Oratio
Humin.

Charitatis.

15. Iulij Hi-
spaus Bel-
monti 1580.
xstat. 47.
Soc. 25.

Sacrum.

S. Ioseph.

27

Constantia
in bene coe-
ptu.

Image.
B. V.
Medædia.

S. P. Ignat.
Meru.

Italus No-
uellarij 24.
Iulij 1586.
xstat. 30.

Oratio.

Obidens.

Morii.
Angeli.

E

P. G V I L I E L M V S

R O S E.

Gallus Cet.
Cestochouiae.
25. Iulij
1657. ztaz.
Soc.

Charitas.

Pauperias.

Mortific.

Charitas.

Mortific.

Erga Caluomontanum in patria sua Collegium, adeò fuit beneficu^s, vt confundatoris quod aiunt, nomen tulerit. Cum Collegio Mussipontano præslet difficillimis temporibus, in publica inopia quatuo circiter francorum millia ad opem egenis ferendam corrasit; paratus etiam sa^{er}am supelle^tilem argenteam erogare, si liceret. Veste v^{is}us est adeò attrita, vt vix adhiberi potuerit ad eum in illa cumulandum. Habeo id ex eo qui eum vidit Parisis cælo valde frigido vnicā, eāque perenni ac aestiuā veste vti, non admisā vllā ē panno subculā. Lectulus illi erant nudi aless; vnu alterū liber, cervical; pallium reliquam lecti supelle^tilem supplebat. Aliquando humile scannum illi & pro lectulo & pro mensula fuit. Somnus quoque ac cibus perparcus. Toto anno, Dominicis ferē tantum exceptis, ieiunabat. Toto licet die aliquando in animarum hadiuandarum laboribus versaretur, tamen ne tum quidem totam noctem somno indulgebat, nocte dimidiā ad orandum, legendum, scribendumque impensa. In Poloniā cum Regina profectus aula toti religioso exemplo fuit. In Silesia hospitium ei destinatum, alij quidam ē ministris Regiis per iniuriam occuparant. Siluit Guilielmus, & cælo asperimo, sub dio pernoctauit; ut quē malum in bono vinceret, eorum cuidam ægro, ipse quoque infirmus, dedit suum lectulum mæliorem, ipse longè deteriore contentus. Cum catenam quā vtebatur, supremum æger in lateribus gestare iam non posset, morbo, & maiorum imperio prohibitus; illam gestabat ē collo: quod signum

esse aiebat, se Deiparæ esse captiuū. Cestochouiae, in honorem Deiparæ istic celeberrimæ, nouendiales preces

D.V.

piè instituit; vt veram, quemadmodum aiebat ipse, & solidam humana-

rum rerum desipientiam ab ea impe- traret. Iam æger, quærebatur ē socio

quem in diem incideret S. Iacobi festum. Eo autem festo illucescente,

piè exclamans, Breui tandem, aiebat, Deo benè faciente, sicut æruminis meis

modus! Cum quota esset hora roga- set, ac secundam post meridiem esse

audisset; Benedictus Deus, inquit, vna mihi superest laborum hora. Et ita vti

dixerat euenit. Corpus à religiosis S. Pauli primi Eremitæ Pateribus & exequiis honoratū, & sub ara facelli Ma-

rianis miraculis clari ad dextrum la-

tus conditum est. Aiunt eum vissis etiam cælestibus, & quibusdam admira-

tatione dignis claruisse. Ex quorum

numero non postrem censem illud, qnōd in morbo ante supremum proximo S. Nicolaus, vt aiunt, ei se specta-

bilem præbens, illum de ope suā im- plorandā dicatur monuisse; & (an tunc

an aliās, incertum esse ait epistola) exhibuerit oculis ægrotantis varia chartacea emblemata, singula vocibus

hisce inscripta: Polonia vastabitur: at orandum. in quorum ultimo hæc

legit: Polonia restitetur in integrum: at orandum. Fide dignissimi testes

vulgarunt, se ab illo tacere iussos dum viueret, quod febres solā manuum impositione non semel dispulerit. Fra-

sta ex eius baculo ligneo simplici di- cuntur vestes quas contingunt odore miro imbuere. Proximā post mortem Cestochouiae obitam nocte, quidam de Societate sancte testatus est, vide- ri sibi visum, auditumque P. Guiliel-

mum quasi per ambulacrum ad aram primariam iret, cantaretque Gloria Patri &c. Nobilis fœmina, quæ auer- sum à sc Reginæ animum dolebat, o-

pem.

opem P. Guilielmi implorauit, & sensit. Etenim eum sibi præsentem videre post mortem visa, se ad eius pedes abiectum ex oculis abeunte. Persuasit deinde marito, ut voto concepto sacrificia aliquot curarentur in hono-

rem SSS. Trinitatis, cuius cultui P. Guilielmu[m] impensè addictum fuisse constabat. Curata sunt sacrificia, & Regina haec tenus inexorabilis, mira facilitate ac liberalitate illam, cui ante infensior videbatur, hilarauit.

XXVI. DIE IVLII.

P. MARTINVS
SMIGLETIVS,

*15 Julij Po-
tonus Ca-
liffij. 15.8.
21.2. 15.
500. 18.*

*Pia collo-
quia.*

Institutio.

SSS. Tri-

Pl sermonis in familiari congressu miscendi egregius fuit artifex non sine ingenio inferendi, & clismum restituendi: id quod erat insigne diuinii amoris indicium, quem aliquando ferè extra se positus vultu quoque ipso sanctè prodebat. Cum 15. ferè esset annorum, puer illi æqualis post mortem ei apparuisse fertur, & rogasse ut libros quosdam (quos ipse à condiscipulis olim viuus ad vsum accepérat) reddi curaret iis ad quos spectabant nominatim expressis, id quod Martinus accuratè est executus. Contra hæreticos quā calamo, quā disputatione lingua, cum victoria célébri non semel decertauit. Familiare id est hæreticis, vt insigni quopiam contra eum à quo vici sunt mendacio fucum faciant populo. Idipsum cum Smiglio corum cuiquam infeliciter vsu venit, Deo rem non dissimulante. Disputarāt vilnæ contra Caluinum palam & præclarè victor Martinus. Digrassis omnibus, Gabriel è Regis aula iuuenis hæreticus vicit ex arena cessisse Martinum affirmans, mendacio fidem vt adstrueret malè se exercari cœpit ni verum diceret. Audiuit imprecantis diras, ac mendacium Deus; & periusus ille ita vt sibi malè fuerat imprecatus constringi sibi gut-

tur sentiens, angī suffocarique se vidit in arctum redactus. Verū vbi se ab iis qui aderant adiutum aduertit, pōnā mendacij minimè agniti, iterū male sibi precari ac iurare perrexit, affirmareque verum fuisse, quod dixerat de victo Martino. Tū vero quēm Deus indulgenter haec tenus tantum terruerat tunc plectere voluit, ut vocant, in flagranti. Namque qui eum & peierant audiebant, & ne officaretur adiuuerant, aduertere stupentes repentinò illum iterū ad extrema redactum hærere, stupere, angī, constringi gutture periuram animam agere, suffocari, denique strangulatum miserabilis collapsum planè intermortari, magnum periusij, ac defensæ à Deo Martini seu Famæ seu Fidei documentum.

*Fides.*P. NICOLAVS
HENINGIUS.

*Germanus
Torunij.
16. Julij.*

Fides.

*Pauperitatis
officio.*

Ex hæresi puer ad orthodoxam fidem, deinde ad Societatem concuolauit, & Posnaniæ ac Torunij in Polonia Germanicæ ad concionem dicem magnas rei Catholicæ accessiones fecit. Paupertatem amore singulari complexus exquisitè illam colebat, vbiique Breuiarij vetustate iam lacerti pagellas calamo supplebat; vestibus quoque laceris delectatus. Dei paræ cultum alebat quotidiano eius